

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Megay Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Megay Györgyi ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Kádár Mihály jogtanácsos által képviselt Vám-és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága alperes ellen vámügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróságon 4.P.20.215/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. április 9-én kelt 4.P.20.215/2008/7. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.P.20.215/2008/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes utolsó befizetését 2000. június 7. napján teljesítette, melynek eredményeként a vám- és adószámláján 72.828.560 Ft, a vámbiztosíték bevételi számláján pedig 185.667 Ft túlfizetése keletkezett.

A vámhatóság a felperes részére 2000. december 31-i folyószámla záró állapotát tartalmazó egyenlegközlőt megküldte, ami a felperes részére 2001. szeptember 24. napján szabályszerű kézbesítésre került. A vámhatóság a felperes részére 2007-ig minden évben megküldte az egyenlegközlőt.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2005. május 7-én jogerőre emelkedett végzésével elrendelte a felperes felszámolási eljárásának megindítását, ami 2005. június 2-án került közzétételre

a Cégek Közlönyben. A felperes felszámolója első ízben 2005. november 25-én kelt beadványában kérte a túlfizetés visszautalását.

Az első fokú hatóság a 2007. augusztus 21. napján hozott 6650/1-2007. számú határozatában a kérelmet elutasította.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2007. november 16. napján hozott 8212/2-2007. számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését a vámjogról, vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (továbbiakban Vtv.) 1. § 21. pontjában, 135. § (9) bekezdésében, a Vtv. végrehajtása tárgyában kiadott 45/1996. (III. 25.) Kormányrendelet (továbbiakban Vhr.) 218/B. §-ában foglaltakra alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy a folyószámla egyenlegéről a felperest még a visszakövetelési jogra előírt elévülési határidőn belül igazoltan kiértésítette. A felperes azonban első alkalommal 2005. szeptember 9-én, majd 2005. november 25-én kérte a visszautalást, noha azt a 2000. június 7-i befizetési időpontra tekintettel legkésőbb 2005. június 6-ig kellett volna kezdeményeznie. Mivel a visszakövetelési jog elévülése bekövetkezett, a túlfizetesként jelentkező összegek visszakövetelésére vonatkozó jog megszűnt.

A felperes keresetében kérte a határozatok megváltoztatását, és az alperes kötelezését 72.828.560 Ft, illetve 185.667 Ft és az ezekhez kapcsolódó kamatok megfizetésére, vagy az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését azzal, hogy a visszafizetés iránti igénye nem évült el. A felperes azzal érvelt, hogy az alperes folyamatosan küldte részére az egyenlegközlőket, és vámtartozását sem törölte. Hivatkozott arra is, hogy a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2004. évi CXXVI. törvény (továbbiakban Közösségi Vámkódex) az átmeneti rendelkezések között - a 75. § (1) bekezdés b) pontjában - olyan szabályozást tartalmaz, amely alapján kérelme teljesíthető.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja szerint a Közösségi Vámkódex 75. §-a a perbeli jogvita eldöntésére nem alkalmazható, ez ugyanis 2007. november 21. napjától hatályos, az alperes azonban a határozatát már 2007. november 16-án meghozta. A jogvita eldöntésére az elévülés kezdő időpontjában hatályos, alperesi határozatba rögzített anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni. Az elévülés kezdő időpontja 2000. június 7-e volt. A felperesnek saját nyilvántartása alapján is tudnia kellett, hogy van-e túlfizetése. Az elévülés bekövetkezéséről az alperesnek a felperest nem kellett kiértésítenie. Az elévülés bekövetkezte szempontjából az egyenlegközlők megküldésének, átvételének, illetve az elévült követelés törlésének vagy a törlés hiányának nincs jelentősége. Az

alperes a felperes kérelmét megalapozottan és jogszerűen utasította el.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérte annak hatályon kívül helyezését, illetve másodlagos kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. Azzal érvelt, hogy az alperes határozata és a jogerős ítélet nem felel meg a Vtv. 135. § (5) bekezdésében, a Vhr. 218/B. §-ában, a Községi Vámkódex 75. § (1) bekezdés b./ pontjában, az ehhez fűzött magyarázatban, és a BH 2008/95. számú jogesetben kifejtett jogi álláspontban foglaltaknak. A visszafizetés iránti igénye nem évült el, jelenleg is fennáll. Az alperes ugyanis nem értesítette ki hitelt érdemlően a túlfizetésről, és nem törölte elévülés jogcímén a túlfizetését.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes által hivatkozott jogeset - amely nem vámügyben hozott határozattal kapcsolatos - a 10/1996. (III.25.) PM rendeletre, a Ptk. 195. §-ára alapítottan és kizárólag a vámbevételi számla kapcsán tartalmaz jogi álláspontot, az egyenlegközlő vonatkozásában semmiféle jogértelmezést nem rögzít ennél fogva nem alkalmas a felperes kérelmének alátámasztására.

A megyei bíróság helytállónan utalt arra, hogy a felperesnek nyilvántartási és könyvviteli adatai alapján is tudnia kellett volna, hogy van-e túlfizetése (számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 29. § (6) bekezdése, 46. § (3) bekezdése, 69. §-a).

A felperes bár kétségbe vonta, hogy az egyenlegközlő szabályszerű kézbesítése hiteles kiértékelésnek minősülne, ugyanakkor maga is kizárólag erre alapította az igényét, hiszen követelésének fennállására egyéb bizonyítékot nem terjesztett elő, és az elévülés be nem következése vonatkozó érvelését is kizárólag a vámhatóságtól kapott egyenlegközlőkkel kívánta igazolni.

A Vtv. 135. § (9) bekezdés értelmében a számlavezető szerv a vámfizetési folyószámlák helyzetéről jogcímenként köteles negyedévenként zárlatot készíteni, és az egyenlegről az ügyfelet évente rendszeresen, külön kérésre 30 napon belül értesíteni. A Vtv. tehát nem rendelkezik akként, hogy az elévült követeléseket és tartozásokat nem lehet nyilvántartani, vagy hogy ezeket nem lehet szerepeltetni az egyenlegben. Ezért az egyenleg nem minősíthető fizetési felhívásnak és tartozás elismerésnek sem. Az egyenlegközlő egy olyan értesítés, amelynek kiadására a jogszabály kötelezi a

vámhatóságot, és amelynek szabályszerű kézbesítése hiteles kiértékelésnek minősül.

A Közföldégi Vámkódex felperes által hivatkozott 75. § (1) bekezdés b) pontja 2007. november 21-én lépett hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell, ha az az ügyfél számára előnyösebb. A felperes követelése azonban a módosító rendelkezés hatályba lépésének napján már elévült és a módosító rendelkezés a már elévült követeléseket nem éleszti fel. Ennél fogva a perbeli ügy nem tekinthető folyamatban lévő ügynek. A felperes visszafizetés iránti kérelme sem szakította meg az elévülést, mivel a kérelem benyújtásának időpontjában az elévülés már bekövetkezett.

Hangsúlyozza e körben a Legfelsőbb Bíróság azt is, hogy az elévülésnek nem jogszabályi feltétele a törlés. Az elévülés nem a vámhatóság jogi aktusával, a törlés tárgyában hozott határozatával, hanem az idő múlásával következik be. A Vhr. 218/B. §-a értelmében ugyanis a vámteher, illetve a vámbiztosíték visszakövetelésére vonatkozó jog a befizetést követő 5 év elteltével évül el, ha a tartozatlan befizetésről, túlfizetésről, illetve fel nem használt vámbiztosíték összegéről a számlavezető vámszerv a gazdálkodót hitelt érdemlően kiértékelte, de az elévülés időpontjáig arra ügyféli rendelkezés nem történt, és fennálló tartozására sem számolható el.

Az ismertetett szabályozásból következően a visszakövetelési jog és az ehhez kapcsolódó 5 éves elévülési határidő kizárólag a vámteherhez és a vámbiztosítékhoz fűződő befizetésekre vonatkozik, és az elévülési határidőt az adott számlára történő befizetés időpontjától kell számítani. A vámteher fogalma alá pedig a vám, áfa, fogyasztási adó, vámpótlék, statisztikai letét és környezetvédelmi termékdíj jogcímén történő teljesítések tartoznak (Vtv. 1. § 21. pont a) alpontja). A 2000. június 7. napját követő időszak tekintetében kizárólag a vám- és adóbírság kamatbevételi számlán található túlfizetesként kimutatott, mulasztáshoz köthető befizetés, ami nem képezi a vámteher részét.

A felperes részére 2001. szeptember 24-én a folyószámlák egyenlegéről szóló hivatalos értesítést bizonyítottan, szabályszerűen kézbesítésre került. Az ismertetett jogszabályi rendelkezésekből következően ezért a felperesnek 2005. június 6-ig kellett volna rendelkeznie a túlfizetesként jelentkező összegek visszautalása iránt. A felperes azonban ezt a befizetés dátumától számított több mint 5 év elteltével kezdeményezte, mégpedig olyan időpontban, amikor az elévülés már bekövetkezett, tehát megszűnt a visszakövetelésre vonatkozó jog. Az objektív jogvesztő határidőre

tekintettel az alperes, és a megyei bíróság a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő határozatot hozott.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2009. április 16.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró